

EIOPA-BoS-14/167 PL

Wytyczne w sprawie uzupełniających środków własnych

Wytyczne w sprawie uzupełniających środków własnych

Wstęp

- 1.1. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (zwanego dalej „rozporządzeniem EIOPA”)¹ EIOPA opracowuje wytyczne w sprawie uzupełniających środków własnych.
- 1.2. Wytyczne odnoszą się do art. 89, 90, 93-96, 226 i 235 dyrektywy 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (zwanej dalej „Wyłatalność II”)² oraz do art. 62-67, 74, 75, 78 i 79 Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (dalej zwanego „Rozporządzeniem delegowanym 2015/35”)³.
- 1.3. Niniejsze wytyczne skierowane są do organów nadzoru na mocy dyrektywy Wyłatalność II.
- 1.4. Uzupełniające środki własne są warunkowe, ponieważ nie zostały opłacone i nie zostały ujęte w bilansie. Wymóg zatwierdzenia przez organ nadzoru tego typu pozycji potwierdza ich warunkowy charakter. Jeżeli w pewnym momencie w przyszłości, dojdzie do wezwania do opłacenia uzupełniających środków własnych, wtedy przestaną być one warunkowe i staną się pozycjami podstawowych środków własnych reprezentowanymi w bilansie jako aktywa.
- 1.5. Zgodnie z art. 89 dyrektywy Wyłatalność II uzupełniające środki własne mogą obejmować wszelkie prawnie wiążące zobowiązania wobec zakładów. Mogą one obejmować wiele rozwiązań, które nie należą do żadnego rodzaju konkretnych pozycji uzupełniających środków własnych, o których mowa w systemie Wyłatalność II, o ile można wezwać do ich opłacenia w celu pokrycia strat.
- 1.6. Wytyczne opisują kwestie dotyczące procesu uzyskiwania zatwierdzenia organów nadzoru w odniesieniu do uzupełniających środków własnych, klasyfikacji uzupełniających środków własnych oraz ciągłego spełnienia kryteriów udzielonej decyzji.
- 1.7. Proces zatwierdzania uzupełniających środków własnych zakłada bieżącą wymianę informacji między organami nadzoru i zakładami, w tym również przed złożeniem przez zakład formalnego wniosku o zatwierdzenie pozycji uzupełniających środków własnych. W przypadku, gdy pozycja uzupełniających środków własnych, po wezwaniu do opłacenia stanie się pozycją nieujęta w wykazach i z tego względu potrzebne będą dwie zgody od organu nadzoru, wówczas wymiana informacji powinna obejmować podejście proceduralne, jakie powinno być zastosowane w celu uzyskania dwóch zatwierdzeń.

¹ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48-83.

² Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1-155.

³ Dz.U. L 12 z 17.01.2015, s. 1-797.

1.8. Zgodnie z art. 226 dyrektywy Wyłącalność II grupa może zwrócić się o zatwierdzenie pozycji uzupełniających środków własnych w odniesieniu do pośredniczącego dominującego podmiotu ubezpieczeniowego lub pośredniczącego mieszanego dominującego podmiotu ubezpieczeniowego. W takich przypadkach wytyczne stosuje się tak, jakby pośredniczący dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub pośredniczący mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy był zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji. To samo ma zastosowanie, gdy na czele grupy znajduje się dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy zgodnie z art. 235 dyrektywy Wyłącalność II.

1.9. Do celów wytycznych przyjęto następujące definicje:

(a) „instrument kapitałowy” oznacza instrument, który, gdy zostanie wezwany do opłacenia, wygeneruje aktywa, często w formie gotówki, tworząc jednocześnie odpowiadające im udziały/akcje w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, lub odpowiadające im zobowiązania podporządkowane zakładowi;

(b) „pozycja nieujęta w wykazach” oznacza pozycję środków własnych nieujęta w wykazach określonych w art. 69, 72 i 76 Rozporządzenia delegowanego 2015/35.

1.10. Pojęcia niezdefiniowane w niniejszych wytycznych mają znaczenie przypisane im w definicjach aktów prawnych wymienionych we wstępie.

1.11. Wytyczne mają zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2015 r.

Wytyczna nr 1 – Zatwierdzenie pozycji uzupełniających środków własnych, które, gdy zostaną wezwane do opłacenia przyjmują formę pozycji nieujętej w wykazach

1.12. W przypadku, gdy pozycja uzupełniających środków własnych, po wezwaniu do opłacenia przyjęłaby formę pozycji nieujętej w wykazach, zakłady powinny wystąpić o zatwierdzenie klasyfikacji tej pozycji zgodnie z art. 79 Rozporządzenia delegowanego, przed złożeniem wniosku o zatwierdzenie pozycji uzupełniających środków własnych.

Wytyczna nr 2 – Zawarcie umowy dotyczącej pozycji uzupełniających środków własnych

1.13. W przypadku, gdy zatwierdzenie pozycji organ nadzoru przyznał pod warunkiem, że zostanie zawarta umowa, o której mowa w art. 7 ust. 3 projektu wykonawczego standardów technicznych EIOPA w odniesieniu do procedur stosowanych przy udzielaniu zgody organu nadzoru na wykorzystanie pozycji uzupełniających środków własnych⁴, zakład powinien formalnie zawrzeć umowę nie później niż w ciągu 15 dni roboczych od wydania decyzji, o ile wcześniej zakład i organ nadzoru nie uzgodniły pisemnie dłuższego terminu.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

Wytyczna nr 3 - Płatność na żądanie

- 1.14. Aby pozycje, o których mowa w art. 74 lit. a), b), c), d), f) oraz i) Rozporządzenia delegowanego 2015/35 były uznane za płatne na żądanie, zakład powinien zapewnić, że wezwanie:
- (a) nie jest uwarunkowane wystąpieniem jakiegokolwiek zdarzenia lub spełnieniem określonych kryteriów;
 - (b) nie podlega umowie z kontrahentem lub podmiotem trzecim;
 - (c) nie podlega żadnej umowie, postanowieniom lub bodźcom wskazującym, że zakład nie ma prawa wezwać do opłacenia pozycji lub nie jest prawdopodobne, aby wezwał do opłacenia pozycji; lub
 - (d) nie podlega żadnej innej umowie lub połączeniu umów mających taki sam efekt, jak pkt (a)–(c).
- 1.15. W odniesieniu do oceny przyszłych należności towarzystw ubezpieczeń wzajemnych lub towarzystw ubezpieczeń opartych na zasadzie wzajemności dla celów art. 90 dyrektywy Wypłacalność II, organy nadzoru powinny sprawdzić czy istnieją jakiegokolwiek utrudnienia w zakresie wykorzystania powyższych należności do pokrycia strat w przypadku ich wystąpienia oraz w zakresie terminowego uzyskania tych kwot.

Wytyczna nr 4 - Klasyfikacja pozycji uzupełniających środków własnych

- 1.16. Organy nadzoru nie powinny decydować o klasyfikacji pozycji uzupełniających środków własnych w oparciu jedynie o formę, w jakiej tę pozycję przedstawiono lub opisano. Dokonana przez organ nadzoru ocena i klasyfikacja pozycji uzupełniających środków własnych powinna zależeć od treści ekonomicznej pozycji oraz stopnia, w jakim pozycja ta spełnia cechy określone w art. 93-96 dyrektywy Wypłacalność II i art. 74, 75 i 78 środków wykonawczych.
- 1.17. W przypadku, gdy pozycje uzupełniających środków własnych stają się instrumentami kapitałowymi podlegającymi wezwaniu do opłacenia, zakłady powinny zakwalifikować pozycję uzupełniających środków własnych w oparciu o ocenę cech tego instrumentu kapitałowego oraz określenie kategorii, do której ten instrument kapitałowy zostałby zaklasyfikowany, gdyby wezwano do jego opłacenia.
- 1.18. Zakłady powinny zapewnić, że w przypadku, gdy pozycja uzupełniających środków własnych, po wezwaniu do opłacenia spowodowałaby uzyskanie gotówki lub innych aktywów, to wówczas ta pozycja podstawowych środków własnych jest traktowana jako wkład, jeśli nie powoduje powstania odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania, warunkowego lub nie, danego zakładu.
- 1.19. Zakłady powinny traktować pozycje jako wkład:
- (a) gdy mają one formę bezwarunkowej darowizny na środki własne;
 - (b) gdy pochodzą z jednostki dominującej lub innego podmiotu lub mają formę dodatkowych wkładów członków towarzystw ubezpieczeń

wzajemnych lub innych towarzystw ubezpieczeń opartych na zasadzie wzajemności;

- (c) bez względu na sposób traktowania pozycji dla celów księgowych, gdy mają wpływ na wysokość zysku lub strat lub wpływają bezpośrednio na wysokość rezerw.

- 1.20. Ponieważ uwzględnianie w bilansie wkładów, posiadających właściwości i cechy niezbędne do klasyfikacji środków własnych do poszczególnych kategorii, oznacza wzrost aktywów zakładu przy równoczesnym wzroście rezerwy uzgodnieniowej i ponieważ ten wkład nie powoduje powstania żadnego instrumentu kapitałowego, zobowiązania lub innej pozycji podstawowych środków własnych, zakłady powinny klasyfikować tę pozycję do kategorii 2 uzupełniających środków własnych.
- 1.21. Postanowienia umowne, które po wezwaniu do opłacenia regulują zobowiązania zakładu przez zabezpieczającą stronę trzecią, powinny być klasyfikowane przez zakład w taki sam sposób jak wkłady, jeżeli:
- (a) generują aktywa dla stron trzecich będących wierzycielami zakładu;
 - (b) nie tworzą odpowiadających im zobowiązań dla zakładu.
- 1.22. Zakłady powinny traktować umowy zabezpieczające, zobowiązujące zabezpieczające strony trzecie do wypłacenia kwot wierzycielowi zakładu równocześnie nie zobowiązując zakładu do zwrotu tych kwot zabezpieczającej stronie trzeciej, jako pozycje uzupełniających środków własnych, pod warunkiem uzyskania zatwierdzenia od organu nadzoru.
- 1.23. Organy nadzoru powinny klasyfikować pozycje uzupełniających środków własnych, które po wezwaniu do opłacenia nie stają się instrumentami kapitałowymi, wkładami lub postanowieniami, lecz które regulują zobowiązania zakładu, uwzględniając cechy, jakie pozycja uzupełniających środków własnych wykazuje w chwili wezwania do opłacenia.

Wytyczna nr 5 - Stałe spełnianie kryteriów

- 1.24. Zakłady powinny omówić sytuację z organem nadzoru tak szybko jak jest to możliwe, w przypadku gdy mają podstawy, aby uważać, że istotna zmiana w zdolności do pokrycia strat pozycji uzupełniających środków własnych jest nieuchronna lub prawdopodobna.

Wytyczna nr 6 - Ocena stałego spełniania kryteriów

- 1.25. Oceniając, czy kwota przypisana do pozycji uzupełniających środków własnych przez cały czas odzwierciedla jej zdolność do pokrycia straty, organy nadzoru powinny rozważyć wykorzystanie informacji uzyskanych z innych źródeł, oprócz informacji otrzymanych od zakładów zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. d) Rozporządzenia delegowanego, z uwzględnieniem, ale nie ograniczając się do:
- (a) informacji uzyskanych podczas kontroli ;
 - (b) doraźnych informacji uzyskanych w ramach procesu nadzoru;

- (c) w stosownych przypadkach, informacji przekazanych przez inne organy nadzoru w ramach kolegium organów nadzoru.

Zasady dotyczące zgodności z wytycznymi i sprawozdawczości

- 1.26. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA, właściwe organy krajowe i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń..
- 1.27. Właściwe organy krajowe stosujące się lub zamierzające stosować się do niniejszych wytycznych powinny włączyć je w odpowiedni sposób do swojego systemu regulacyjnego lub systemu nadzoru.
- 1.28. W ciągu dwóch miesięcy od wydania przetłumaczonych wersji wytycznych właściwe organy krajowe zobowiązane są przekazać EIOPA potwierdzenie, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do tych wytycznych, natomiast jeżeli nie mają takiego zamiaru, zobowiązane są to uzasadnić.
- 1.29. W przypadku braku odpowiedzi w podanym terminie właściwe organy zostaną uznane za nieprzestrzegające zasad dotyczących sprawozdawczości i jako takie zostaną odnotowane.

Postanowienie końcowe w sprawie przeglądów

- 1.30. EIOPA dokonuje przeglądu niniejszych wytycznych.